

مسیرهایی دلپذیرتر از مقصد

از جاده چالوس خودمان تا بزرگراهی در کالیفرنیا، از کنار اقیانوس تا ارتفاع ۴۸۰۰ متری جاده‌هایی هستند که از خود مقصد جذاب تر هستند

نجات شکوندی | روزنامه نگار

پرونده

شاید شما هم بارها جمله کلیشه‌ای «مسیر، جذاب‌تر از مقصد است» را شنیده باشید. اما آیا واقعا تجربه هم کردید؟ مسیرهای عجیب و غریب باز یبایی‌های بصری و ویوهای جذابی از جنگل و کوه و برف، تا بیابان‌های گرم و سوزان که حتی آب هم برای خوردن پیدا نمی‌شود. همه این مناظر در کنار تاریخ جذاب‌شان می‌توانند مسیری دلپذیرتر از مقصد برای شما فراهم کنند. در پرونده امروز زندگی‌سلام به بررسی خفن‌ترین و جذاب‌ترین جاده‌های جهان رفتیم که در میان آن‌ها یک جاده از کشورمان هم هست. با ما همراه باشید تا باهم از پیچ و خم‌های این جاده‌ها، مناظر و تاریخ‌شان گذر کنیم.

لوکیشن فیلم‌های وسترن

بزرگراه بیگ‌سور، کجا؟ کالیفرنیا، آمریکا

این بزرگراه، خط ساحلی ناهموار مرکزی کالیفرنیا را از طریق جاده «بیگ‌سور»، که از شهر سن‌سیمئون تا کارمل امتداد دارد، طی می‌کند. این مسیر به دلیل مناظر خیره‌کننده از صخره‌های خطرناک، شهرتی جهانی دارد. جاده‌ای که حتما در فیلم‌های سینمایی وسترن زیاد دیده‌اید.

بدنام‌ترین پیست مسابقه جهان

جاده/پیست مسابقه نور دشلایف، کجا؟ نورنبرگ، آلمان

بدنام‌ترین پیست مسابقه در جهان، این رینگ آسفالتی، ۲۰ کیلومتر طول دارد. این یک جاده به همراه ۱۵۴ پیچ است، که هر کسی که عشق سرعت باشد، با ۲۴ یورو می‌تواند در روزهای غیر مسابقه‌ای هم در آن رانندگی کند. مسابقه‌دهنده‌ها آن را «جهنم سبز» می‌نامند و مردم به دلیل واژگونی‌های متعدد سواری‌ها به آن لقب فرودگاه و چرخ‌فلک داده‌اند.

بزرگراهی برای دوستی

۱۰ بزرگراه قراقورام، کجا؟ چین به پاکستان

ساخت بزرگراه «قراقورام» چین (معروف به بزرگراه دوستی) ۲۷ سال طول کشید. این بزرگراه ۱۲۵۰ کیلومتری که چین و پاکستان را از طریق رشته‌کوه قراقورام به هم متصل می‌کند، یکی از مرتفع‌ترین جاده‌های آسفالت شده در جهان است. قراقورام هم یادآور جاده ابریشم باستانی است و هم از مناطق متروکه‌ای مانند «ابوت‌آباد» عبور می‌کند، جایی که اسامه بن لادن کشته شد.

دم‌اژدها در پهنه

اقیانوس اطلس

بزرگراه «دالاس‌گپ»، کجا؟ تنسی، آمریکا

این جاده با نام مستعار «دم‌اژدها» که پیش از ۳۱۸ پیچ در طول مسیر ۱۸ کیلومتری دارد، یکی از پرپیچ‌وخم‌ترین جاده‌های جهان به همراه مناظر زیبایی از سواحل اقیانوس اطلس است. دیگر از جاذبه‌های این جاده، درختی به اسم «شرم» است که شاخه‌هایش با قطعات موتورسیکلت‌های تصادفی تزئین شده تا یادآور خطر ات جاده باشد.

بزرگراه نظامی‌ها

بزرگراه ترانس گاراسان، کجا؟ رومانی

این بزرگراه ساخته شده توسط نیکولای چائوشسکو-دیکتاتور پیشین رومانی- از کوه‌هایی که اطراف آن را احاطه کرده‌اند گذر می‌کند و ترانسیلوانیا و وال‌اچیا را از طریق مجموعه‌ای از تونل‌هاویل‌ها به هم متصل می‌کند. این جاده که به عنوان یک مسیر نظامی استراتژیک ساخته شده است، مناطق تاریخی ترانسیلوانیا و وال‌اچیا را به هم متصل می‌کند.

جنگل‌های انبوه، باغ‌های پر میوه، رودخانه‌های خروشان، آبشارها، فواره‌ها، تپه‌های باستانی، نمادهای زیبا، کوه‌های بلند و صعودهای دلپذیر، همه در جاده چالوس جمع شده‌اند تا به یکی از زیباترین جاده‌های جهان که یکی از پاتوق‌های آخر هفته مردم تهران و کرج است، تبدیل شود. در ضمن جاده اسالم به خلخال هم یکی از زیباترین جاده‌های ایران است.

چالوس خودمان!

جاده چالوس، کجا؟ ایران

رانندگی در یخچال طبیعی

جاده خادونگ، کجا؟ هند

گذرگاه «خادونگ» با قله بیش از ۵ هزار متر از بلندترین جاده‌های ارتفاعی است که می‌توان با خودرو رانندگی کرد. در طول این مسیر مجموعه پیچ‌هایی در ارتفاع وجود دارد که فشار هوا گهگاه باعث خونریزی بینی هم می‌شود. خلاصه این جاده همه چیز را دارد: یخچال‌های طبیعی، قله‌ها، پرندگان و انواع و اقسام جانوران.

مسیری در قلب آفریقا

جاده «سانی» کجا؟ آفریقای جنوبی

آفریقای جنوبی مملو از جاده‌های بی‌شماری است که مدنیت و زیبایی طبیعی آن‌ها الهام‌بخش مقایسه با خط ساحلی کالیفرنیاست، اما گذرگاه «سانی» متفاوت است. این مسیر ترسناک که کوازولو-ناتال را به لسوتو متصل می‌کند، مملو از لاشه‌های وسایل نقلیه‌ای است که برای رسیدن به مقصد تبحر کافی نداشتند. منبع: sixt.com, boredpanda.com

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

پنج شنبه ۱۶ تیر ۱۴۰۱

۷ ذی الحجه ۱۴۴۲ ۷ جولای ۲۰۲۲

شماره ۲۰۹۸۰

۲۲۰۰

به‌خاطر معلولیتم وقت کم‌آوردم

گفت‌وگو با جوان معلول جسمی و حرکتی که تصاویر حضور متفاوتش سر جلسه کنکور در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شد

مجید حسین‌زاده | روزنامه نگار

تصاویر جوانی ۱۸ ساله در فضای مجازی دست‌به‌دست شد که به‌خاطر معلولیت، در حالت دراز کشیده با حساسیت و دقت بالایی از هیچ تلاشی برای پاسخ به سوالات دست بردار نبود. در همان فریم عکس، کوهی از انگیزه و تلاش متبلور شده بود و تحسین هر بیننده‌ای را برمی‌انگیخت. «سید حسین حسینی»، همان دانش‌آموز خرمبیدی است که از مشکل جسمی رنج می‌برد و با همکاری برگزارکنندگان، امکان شرکت در کنکور سراسری را پیدا کرد. این دانش‌آموز اهل استان فارس، حالا پس از گذشت ۱۲ سال از شروع به تحصیل‌اش، سرانجام به ماتن کنکور سراسری رسید و با شرکت در این آزمون به‌همه‌نشان داد که خواستن، توانستن است. به‌همین بهانه‌ود پرونده امروز زندگی‌سلام با او گفت‌وگویی داشتیم که در ادامه خواهید خواند.

● به‌دلیل غرضوفی بودن استخوان‌هایم، توان حرکت ندارم

سید حسین حسینی، متولد ۱۳۸۲ و دانش‌آموز دبیرستان تربیت در رشته ادبیات و علوم انسانی است. به عنوان اولین سوال از او درباره معلولیت‌اش می‌پرسم که می‌گوید: «به معلولیت جسمی و حرکتی مبتلا هستم و به دلیل غرضوفی بودن استخوان‌هایم، توان حرکت ندارم. البته همیشه دراز کشیده‌نیستم و گاهی می‌توانم با کمک دیگران روی ویلچر یا صندلی بنشینم.» از او می‌پرسم از چند سالگی این معلولیت برایت اتفاق افتاده که می‌گوید: «از ۶ ماهگی به بعد دچار این مشکل شدم و به مرور پیشرفت کرد. البته الان چند سالی است که ثابت شده و دیگر پیشرفتی نداشته‌است».

● معدلم همیشه بالای ۱۷ بوده‌است

«حسینی» با وجود شرایط متفاوت جسمی به لحاظ ذهنی هیچ مشکلی ندارد و مانند دیگر هم‌سن و سالانش، دوران ۱۲ ساله تحصیل را در مدارس عادی شهرستان خرمبید طی کرده‌است. او درباره علاقه‌اش به درس می‌گوید: «خیلی‌زاد، من دانش‌آموز درسخوان هستم، همیشه برایم مهم‌است که خوب درس بخوانم. معدلم هم در این سال‌ها، همیشه بیشتر از ۱۷ بوده و زیر این نمره نیایده‌است».

● در کنکور به‌خاطر شرایط جسمی‌ام، خیلی وقت کم‌آوردم

تصور می‌کند که او در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده، نشان می‌دهد که به‌صورت دراز کشیده مشغول پاسخ دادن به سوالات است. او درباره کنکور امسال می‌گوید: «برای پاسخ دادن به سوالات، فقط مشکل زمانی داشتم و گرنه هنوز پاسخ سوال‌های زیادی بود که بلد بودم. من فقط به‌خاطر مشکل جسمی و حرکتی که داشتم، زمان کم‌آوردم. درباره دراز کشیدن هم، من ابتدانشسته بودم و گزینه‌های صحیح را در پاسخنامه علامت می‌زدم اما از یک جایی به بعد، دراز کشیدنم چون خسته شدم».

از او می‌پرسم که برای کنکور، روزی چند ساعت درس می‌خواندی که می‌گوید: «هدفم از ابتدای تحصیل روزی که به مدرسه رفتم، قبولی در کنکور و ورود به دانشگاه بود بنابراین خیلی برای این آزمون موفقیت در آن تلاش کردم. تقریباً روزی ۱۰ تا ۱۲ ساعت درس می‌خواندم. البته فقط کتاب‌های درسی را می‌خواندم و چندتا هم کتاب کمک‌آموزشی برای تست‌زدن‌لی در هیچ کلاس کنکوری شرکت نکردم».

● انتخاب اول و آخرم، رشته روان‌شناسی دانشگاه شیراز است

از او درباره این که دوست دارد در چه رشته‌دانشگاهی ادامه تحصیل بدهد، می‌پرسم که می‌گوید: «گاهی بعضی از دوستان و آشنایانم می‌گویند که سید حسین، برنامه‌ات برای آینده چیست؟ می‌خواهی چه کار کنی که این قدر درس می‌خوانی و تلاش می‌کنی؟ به آن‌ها می‌گویم همین درس خواندن، برایم مهم‌ترین هدف است. الان تنها سرگرمی و دلخوشی من درس خواندن است. در کنکور هم دوست دارم رشته روان‌شناسی در شیراز قبول شوم».

● برادر کوچک‌ترم به‌من خیلی کمک کرد

از او درباره نقش خانواده‌اش در مسیر تحصیلی که طی کرده، می‌پرسم که می‌گوید: «شغل پدرم آزاد و مادرم خانه‌دار است. ما ۴ تا بچه هستیم. من در مدرسه به‌صورت حضوری سر کلاس‌ها حاضر می‌شدم. و بویلچر می‌رفتم. البته مادرم من را به مدرسه می‌برد، خودم که نمی‌توانستم. خانواده‌ام خیلی زیاد، برای من زحمت کشیدند. یک برادر کوچک‌تر دارم که خیلی دوستش دارم و خیلی در این مسیر به‌من کمک کرد».

● هیچ وقت از واکنش کسی ناراحت نشدم

او درباره واکنش مردم و هم‌کلاسی‌هایش به شرایط

جسمانی‌اش می‌گوید: «اگر هم چیزی بوده، ناراحت نشدم. البته بیشتر دوست‌هایم تشویق‌هم کردند تا با انگیزه بیشتری در این مسیر، تلاش کنم که از همه‌شان ممنون هستم. اصلاً تا حالا از دست کسی ناراحت نشدم. هیچ وقت هم بابت شرایطم، غصه نخوردم».

● مدیر مدرسه تربیت درباره سید حسین می‌گوید

به گفته مدیران و معلمان مدارس مختلفی که «حسینی» در آن‌ها تحصیل کرده، او یکی از دانش‌آموزان متوسط و گاهی ممتاز در مقاطع تحصیلی بوده‌است. مدیر مدرسه تربیت، درباره او می‌گوید: «سید حسین دانش‌آموز معلول جسمی و حرکتی خیلی شجاع است که از سال ۹۶ وارد دبیرستان تربیت شد. با توجه به وضعیت جسمی که داشت با هماهنگی اداره آموزش و پرورش، تصمیم گرفتیم بیشترین امکانات را برای رفاه حالش مهیا کنیم، از جمله کارهایی که برای او انجام دادیم، رمپ گذاری روی یله‌ها، تهیه ویلچر برقی مخصوص باهمکاری بهزیستی و... بود. او پسر بسیار مودب، متین و خنده‌رویی است به‌طوری که اگر یک روز نمی‌آمد، همه دلتنگ‌اش بودند. علاقه شدیدی به تحصیل در رشته روان‌شناسی دارد که یکی از آرزوهایش است و این را که می‌گویند معلولیت، محدودیت نیست، واقعاً من در او دیدم».

هنر

پرونده